यद्यक्षादकं करोति नवमाष्ट्रसप्तमक्षेष्। तदक्रमुष्णमुद्ये पीडाकर्मियात्तानाम्॥१॥ दाद्श्रस्भाद्श-नक्षचादिकिते कुजेऽश्रुमुखम्। दूषयति रसानुद्ये करोति रोगानदृष्टिं च॥२॥ व्यालं चयादशसा-चतुर्शादा विपच्यते उस्तमये। दंष्ट्रियालम्ग्रेयः करोति पीडां सुभिक्षं च॥ ३॥ रुधिराननिमिति वकां पञ्चद्शात् षाडशाच विनिष्टते। तत्कालं मुखरागं सभयं च सुभिक्षमावहति॥ ४॥ श्रिसिमुश्लं सप्तद्शा-द्षाद्शताऽपि वा तद्नुवक्र। दस्यगणभ्यः पीडां करोत्यवृष्टिं सशस्त्रभयाम्॥ ५॥ माग्यार्थमादिता यदि निवर्तते वैश्वदैवते भामः।